

servicesektoren. Det er næsten som en plade, der kører i samme rille. Men der er to riller at vælge imellem, og den ene lyder: servicesektoren, servicesektoren, servicesektoren, og den anden lyder: offentligt-privat samarbejde, offentligt-privat samarbejde, offentligt-privat samarbejde, og sådan kan man fortsætte.

I dette lovforslag er det rillen med servicesektoren, det drejer sig om, og det er da o.k. for os, at VækstFonden nu også skal kunne støtte perspektivrige projekter i denne sektor – ingen problemer med det – men man må dog advare imod en total fokusering på servicesektoren, idet dens vækst i meget høj grad afhænger af væksten i industrien i øvrigt.

Vi synes, det er vældig godt, at regeringen har løst problemet med beskatning af lån fra VækstFonden – det har vi kun positive ord om – til gengæld er vi ikke spor positive over for det andet element i forslaget, nemlig udvidelsen af fondens bestyrelse, således at Erhvervsministeriet også kan få sæde heri.

I den forbindelse vil vi gerne spørge nærmere om denne repræsentants konkrete beføjelser. Det er fremgået, at det ikke er en offentlig repræsentant som i f.eks. pengeinstitutterne, som er der på linje med de øvrige bestyrelsesmedlemmer; nej, det er en særlig repræsentant, som skal tage sagerne med hjem og forelægge dem for ministeren. Det må kræve en virkelig god forklaring, hvis det er korrekt. Hvad er der at kritisere ved fondens hidtidige arbejde, siden ministeren nu selv vil overtage en del af styringen? Har den nuværende bestyrelse ikke gjort det tilfredsstillende eller hvad? Der må jo være en begrundelse, og den synes jeg ministeren skylder Folketinget. Så dette element af forslaget er vi imod ud fra både konkrete og generelle betragtninger.

I øvrigt må jeg sige, at vi undrer os meget over, at regeringen vil fremsætte dette lovforslag uden at drøfte det med os forinden. Vi var en meget aktiv del i de meget lange og tunge forhandlinger, der førte til et forlig om fondens oprettelse i 1992. Dengang afviste vi, at der skulle være en offentlig repræsentant i bestyrelsen, og selv om der godt nok har været folketingsvalg siden, føler vi dog, at dette her er meget tæt på at ligne noget, der kunne kaldes forligningsbrud.

Grundlæggende mener vi nemlig overhovedet ikke, at der er brug for, at Erhvervsministeriet er direkte repræsenteret i bestyrelsen – tværtimod er det ikke ønskeligt. Ministeriet skal

kontrollere, at fonden opfylder de retningslinjer, som den har at virke under, men ministeriet skal ikke også selv være udøvende og styrende over for erhvervslivet.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

To af punkterne i lovforslaget har vi ingen problemer med. Det drejer sig om udvidelsen af VækstFondens muligheder for at betjene flere sektorer; det er helt fint. Ligeledes synes jeg, det er helt fint, at der kommer en repræsentant for Erhvervsministeriet i bestyrelsen, således at ministeren får lidt mere tilsyn med, hvad der foregår.

Men den ændrede skattemæssige behandling må vi meget bestemt afvise. Tidligere var der meget god logik i det: Samtidig med at man havde fradrag for de udgifter, man havde, skulle fradragsene for den del af udgifterne, der blev betalt af det offentlige, selvfølgelig ophæves. Det er jo helt logisk. Til gengæld slap man så for at betale skat, hvis lånet lige pludselig blev konteret til et tilskud; og hvis man betalte pengene tilbage, havde man fradrag for det. Det var en fin profit.

Jeg ved godt, at der er mange, der har brokket sig, som nu foreslår at indføre dette her. Men der vil så ske det, at man f.eks. starter et projekt til 200.000 kr. Disse penge kan man så trække fra alle sammen enten ved at afskrive dem eller ved at trække dem fra direkte – også den del, der er betalt af det offentlige – og det er der mange der vil være glade for, det er da klart, for det giver dem en bedre likviditet. Men hvis det nu ikke lykkes og der ikke kommer noget ud af det – det sker altså en gang imellem – ja, så kommer Skatteministeriet lige pludselig og vil have pengene tilbage og vil have skat af det, og det bliver de ikke glade for.

Jeg kan godt love, at man vil få utrolig meget vrøvl med denne lov om nogle år, når det lige pludselig viser sig, at der er nogle projekter, der ikke lykkes. I en dårlig situation med dårlige, ikkelykkedes projekter er virksomhederne jo ikke særlig glade og har formodentlig ikke særlig god likviditet, og så kommer skattevæsenet gudhjælpemig og skal have penge af dem. Det er da en umulig løsning.

Jeg er godt klar over, at der har været problemer, fordi man har brugt vendingen »lån« og man ikke er vant til at betale skat af lån. Men så ville jeg foreslå, at man løste det problem på en meget enklere måde, nemlig ved at bruge vendingen »betinget tilbagebetalingspligtigt tilskud« i stedet for at tale om »betinget tilbage-